

Laudatio verdienstelijke leden WF BHG 19 feb 2009

Mevrouw de Voorzitter, Mevrouw de Minister van Staat, Collega's volksvertegenwoordigers, Dames en heren Voorzitters van de Willemsfondsafdelingen, gemeenteraadsleden,

Waarde liberale vrienden,

Voor een politicus is een toespraak geven een alledaags gegeven maar, toen jullie mij vroegen om de laudatio te houden van de verdienstelijke leden van het Willemsfonds van het Brussels Gewest, was dit voor mij allebehalve dagelijkse kost. Het is tegelijk een zeer grote **eer** als een **uitdaging**.

Omdat ik in levensjaren vele jaren tekort kom om alle verdiensten van de feestelingen te overzien, heb ik mij gebaseerd op wat men noemt de mondelinge **overlevering**. Vele vrienden hebben me geholpen, maar ik zal nog even wachten om hun identiteit te onthullen of hen te bedanken tot na mijn toespraak. Wanneer ik zeker ben dat niemand boos is buitengelopen.

De **verdiensten** van de geëerde leden zijn eigenlijk in geen toespraak te bevatten. De jarenlange inzet, onophoudelijke steun en toewijding zijn te intens om op een paar vellen papier neer te pennen. Het zijn ook niet altijd heel specieke realisaties die ons ertoe hebben gebracht hulde te brengen aan jullie, maar het zijn eerder gevoelens van vriendschap, appreciatie, bewondering ook en zeer zeker dankbaarheid.

Indien Haren een **burgemeester** had gekend, dan zou het **Yvonne Smekens** geweest zijn. Geen straat kan je inslaan, geen Harenaar kan je ontmoeten die Yvonne niet kent of apprecieert. Yvonne liep school in Aarschot en woont sinds de jaren 60 in Haren. Ze richtte het Willemsfonds Haren op waarmee ze kaartingen en etentjes organiseerde en de Harenaren in bussen vol, naar de AB bracht waar werd gedanst. Heel Haren zag jarenlang uit naar alweer een nieuwe activiteit van het **Willemsfonds Haren**. Met Yvonne heb ik een bijzondere band. Ze is namelijk de dame die mij voorafging als **gemeenteraadslid** in de Stad Brussel, waar ze sinds 1994 verkozen was. 8 jaar lang was ze de Vlaams liberale stem in de gemeenteraad. Met Emiel aan haar zijde. Yvonne is geen tafelspringer, maar ze behartigde trouw en toegewijd de belangen van haar Haren en het hele Brussel. Het Willemsfonds, de PVV en de VLD hebben steeds op haar kunnen rekenen.

Ook **Emiel Arens** verdient zijn plaats onder de verdienstelijke leden. Bij de **voetbal** van Haren, het gemeenschapscentrum **De Linde**, aan de zijde van Yvonne. Voor Miel was geen opdracht te veel, geen berg te hoog. De VLD en WF Haren konden steeds op hem rekenen. Miel is de rots in de branding. Tijdens de jaarlijkse etentjes **in de Poort** verzorgde hij de toog tot in de puntjes. Zijn nauwgezetheid zal hem ook van pas gekomen zijn toen hij nog adjudant bij de **luchtmacht** van het Belgische leger was.

Een ander verdienstelijk lid is geboren in hetzelfde **jaar** als René Coppens. In '43. Ik moest zeggen dat dat een goed jaar is. Enfin, voor de wijn he. **Jacques Dewitte** weet daar alles van want hij is een echte wijnkenner. Hij groeide op als zoon van een grossist in **Vlees** en interesseerde zich al snel in politiek. Een man Van Vlees en bloed dus. Een wereld die ik als achterkleindochter van een slager kan begrijpen. Jacques volgde na het college een opleiding aan de sociale hogeschool waar ook **Miet Smet** afstudeerde. Daarna ging hij op kot in Leuven, waar hij politieke wetenschappen studeerde en Lies leerde kennen. Hij speelde ook **voetbal** bij een club met de ambitieuze naam Los Milionarios. Zijn broer Yvan Dewitte deed verder in de voetbal en werd voorzitter van AA Gent. Jacques werkte bij het

Willemsfonds, de RTT, het kabinet van Annemie Neyts en eindigde z'n carrière als directeur-generaal bij de Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij. Jacques is een steunpilaar voor de Vlaamse liberalen in Ganshoren en in het hele Gewest. Samen met René en Héléne Willems, Yvette en René Butzler, Louis Vanroelen en vele anderen zette hij zich belangeloos in voor het Willemsfonds en de PVV, later VLD ter ondersteuning van Annemie Neyts en goede vriend René Coppens. Zo zie je dat politiek en vriendschap toch kunnen samengaan. Dit alles volgens het aloude sociaal liberale adagio '**Steunt elkander**'. Jacques is nog steeds voorzitter van de Open **VLD** van Ganshoren en Willemsfondser van het eerste uur. Sinds een jaar of vier is hij ook de trotse **grootvader** van Fee en Lola, de dochters van zijn dochter Astrid, die ik elke maandag in de gemeenteraad zie van de Stad Brussel, waar ze organisatie van de gemeenteraad en zoveel meer op zich neemt.

Aan onze **eregalerij** komt nog geen einde want er zijn nog twee Willemsfondseers die we vandaag ook graag in de bloemetjes willen zetten.

Mevrouw **Dehondt, Elise**. Dit had je waarschijnlijk niet verwacht, maar het Willemsfonds Brussels Hoofdstedelijk Gewest vond dat ze na jouw jarenlange inzet voor het Willemsfonds aan de **zijde van uw man Willy** u speciale erkentelijkheid is verschuldigd. Wie had ooit gedacht, Elise, dat jouw ontmoeting met Willy op het gemeentehuis van **Schaarbeek** hiertoe zou leiden? Toen Willy nog bij schepen Lenoir werkte en jij op school 18 in Helmet. Willy vertelde je dat z'n moeder graag **druiven** lust en jij bracht druiven mee uit Overijse, waar je werkte in de avondschool. En van het een kwam het ander. Willy is net zoals ik geboren in Oostende, dus als je 't mij vraagt was dat van die druiven gewoon een trucje. Het Willemsfonds kon sindsdien steeds op jouw hulp rekenen. Daarnaast kan je ook ontzettend goed **koken**. Je behaalde een diploma aan het Coovi, waar je je ook hebt ontfermd over iemand die niet kon lezen en schrijven en toch dankzij jouw hulp kok is geworden. Elise, jij bent al jarenlang de stille kracht van het Willemsfonds en daarvoor zijn we je heel dankbaar.

Nu staat er nog één persoon op mijn lijstje. Ze is helemaal niet op de hoogte. Enfin, dat was de bedoeling. Het is een vrouw die Brussel leerde kennen als een prachtige rijke stad, waar allerlei exotische producten te vinden waren en vrouwen met prachtige kleren rondliepen. Toen ze 12 was nam ze de trein van Maldegem naar Brussel om er champignons te halen voor haar **vader Victor**, die als journalist merkwaardige opsporingen deed naar aanleiding van de moorden van Beernem. Het gaat uiteraard over onze voorzitter **Myriam Delille**. Myriam volgde George Bulthé op als **voorzitter** van het Willemsfonds Zuidwest Brussel en volgde daarna Willy Dehondt op als voorzitter van het Willemsfonds Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Ze studeerde voor maatschappelijk assistent en **journalistiek** en volgde een opleiding bij de BBC in London. Ze werkte 40 jaar voor de BRT bij de dienst Drama-fictie. Ze was betrokken bij **De bossen van Vlaanderen**, die gebaseerd waren op die moorden van Beernem die haar vader had onderzocht. Maar ook bij Schipper naast Mathilde, de Heren van Zichem en Heterdaad. In **Vorst** is ze ook politiek actief als secretaris van de VLD en betrokken bij de werking van het Gemeenschapscentrum Ten Weyngaert, waar steeds bijzondere films worden gedraaid. Myriam zet zich al jaren belangeloos en energiek in voor het Willemsfonds en de VLD. Ze is ook de steun van haar vriend Jules.

Ik zie niemand boos weglopen dus ik kan jullie nu wel verklappen dat **René, Myrienne, Lucette, Charlie, Herman en Willy** me geholpen hebben. Dankjullie wel daarvoor.

Beste vrienden,

Yvonne, Miel, Jacques, Elise en Myriam, ik wens jullie in naam van ons alles hartelijk te bedanken voor de vele jaren van steun, jullie doorzettingsvermogen en werkkraft voor de Vlaams liberale vrijzinnigen in Brussel.

Wij hopen dat we nog vele jaren samen kunnen beleven en dat jullie een voorbeeld moge zijn voor ons en voor onze kinderen. Bedankt.

Ik dank u .

Els Ampe